I.

Velikost člověka se odvozuje od velikosti světa v něm.

Nestane se dokonalým, kdo se nesnaží být dokonalejším.

Člověk se stane osobností tím, že přeroste to, čím je, a vyroste v to, čím být má.

Není nutné překonávat ostatní, stačí, když si dáme cíl překonat sebe sama.

Aby člověk našel sám sebe, musí kvůli tomu někdy procestovat celý svět.

Každý odněkud jsme, a jsme-li daleko od domova, naše kořeny se ozvou.

Souhlasíme-li s názorem někoho jiného, souhlasíme se svým názorem, který řekl někdo jiný.

K sebepoznání nám víc než přítel pomůže nepřítel – nepřítel je upřímnější.

V zrcadle se vidíme jinak, než nás vidí ostatní – v zrcadle se předvádíme sami sobě.

Člověk má jen jednu pravou tvář; ostatní jsou účelově motivované přetvářky.

Abychom se viděli s odstupem, může to za nás udělat někdo jiný.

Člověk chce vědět, jak to je; ostatním živočichům stačí výsledek.

Každý člověk má nějakou filozofii; buď ji vymyslí, nebo přebere od jiných.

Člověka překypujícího otázkami odpovědi nečekají, musí si je vybloudit.

Naše křestní jméno nám může dodat energii, ale selže-li člověk se silným, energickým jménem, selže dvakrát.

Při prvním úspěchu nám plácají po ramenou, při druhém říkají, že je to také dobré; ale při třetím už dělají, že neexistuje.

Člověk víc vydrží, když má pravdu.

Statečný snáší rány osudu, ale statečnější se s nimi popere.

Člověk druhé napadá, aby v nich potrestal své špatné já.

Stát si na svém člověka posiluje a dělá nepřátele.

Rozpor mezi tím, co myslíme a co říkáme, nám podráží nohy.

Nemáme-li v sobě pevný bod, konto v bance nás nezachrání.

Hodnoty některých lidí se pohybují mezi nebem a zemí. Hodnoty jiných se vejdou do kapsy.

Když vás někdo napodobuje, buďte rádi; bankovky nízké hodnoty nikdo padělávat nebude.

Originalita osobnosti je mnohdy jen neschopnost být jako ostatní.

Talentovaní se někdy až doladěním ocitají na jeho kladném pólu. Pytlák se například může stát hajným, kriminálník policajtem, přerostlý student učitelem…

Dobrého člověka mají rádi nejen lidé a zvířata, ale i rostliny.

Čím víc jsou lidé dobří, tím větší špatnost je vidět na špatných.

Jakmile se dobro začne vyplácet, začne se znehodnocovat.

Sebeobětování může toho, pro koho se obětujeme, demoralizovat.

Kdo nechce pomoci, raději lituje.

Dělicí čáru mezi dobrem a zlem kreslí naše svědomí – svědomí je moc nad mocí.

Vyslechnutí dobrého slova může stovky let působit v evolučním vyladění.

Kdo děkuje, uctívá druhého a vylepšuje si své ego.

Morálka hraje ve společnosti větší vylaďovací roli než represe.

Politikou disidentů není touha po moci, ale po morálce.

Vzdát se oprávněného důvodu ke stížnosti je jedna z definic odpuštění.

Pokora nesnižuje lidskou důstojnost, ale posiluje lidskou velikost.

Člověk je jako slovo, které dává smysl až ve větě – spojením s jinými.

Pocit, že vás někdo potřebuje, je pro život důležitější než fakt, že si můžete koupit, co vás napadne.

Ani ta nejhumánnější organizace vás neumí vzít za ruku; to musí udělat člověk.

MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY *8. června 2010*
Pan primátor MUDr. Pavel Bém

Vážený pane primátore,

v neděli dne 6. června 2010 při jízdě vlakem z Veleslavína na Masarykovo nádraží v Praze jsem si umazal kalhoty. Spolucestující mne informoval, že tam přede mnou seděla Vaše paní se zabláceným pozadím – prý po nějakém tréninku na horském kole.

Prosím o sdělení, kam mám donést Vaší paní k vyprání své kalhoty.

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Kancelář primátora

Vladimír Syrovátka
Nad Krocínkou 372/41
190 00 Praha 9

V Praze dne 22. června 2010
Čj.: MHMP 519379/2010

Vážený pane Syrovátko,

oddělení sekretariátu Kanceláře primátora obdrželo Váš dopis ze dne 8.června, v němž se zmiňujete, že jste si při cestě domů vlakem z Veleslavína do Prahy ušpinil oblečení.

Domníváme, že záležitost tak jak ji ve Vašem dopise uvádíte je problematicky doložitelná. Dospělý člověk si povětšinou dává pozor na místo, na které si v prostředku hromadné dopravy sedá, a není ani běžným zvykem naslouchat sdělením třetích osob kdo kde a zda to či ono způsobil, aniž bychom si mohli ověřit pravost takového výroku. Přesto, pokud skutečně považujete takové řešení za adekvátní, nabízím Vám možnost donést znečištěný svršek do sekretariátu kanceláře primátora na Nové radnici. Kalhoty dáme vyčistit odborníkem. Ráda bych připomněla, že tak učiníme zcela výjimečně, protože si nelze ověřit, že jste si škodu nezpůsobil jiným způsobem. Prověřovat tuto skutečnost považujeme za nedůstojnou a zbytečnou ztrátou času pro obě dvě strany, proto nabízíme shora uvedenou možnost a záleží na Vašem rozhodnutí.

S pozdravem,

Podhradská

PhDr. Daniela Podhradská
Vedoucí oddělení sekretariátu Kanceláře primátora
Mariánské nám. 2
110 00 Praha 1

Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1
tel. 236 003 402, 236 002 266, fax 236 007 106
e-mail magistrat@cityofprague.cz

Někteří vědci se nám snaží namluvit, že altruismus je jen kšeftující egoismus.

Je rozdíl, jestli dar dáváme srdcem nebo hlavou.

Čtvrtina lidstva je spokojená, čtvrtina si stále na něco stěžuje a zbytek se podle situace připojuje k jedné nebo druhé skupině.

Lidstvo umí dělat i takové hlouposti, za které se pak člověk stydí.

Člověk se stydí podle momentální potřeby: například za svoji minulost, původ, mládí, stáří…

Protože je nás na světě moc, každý může být důležitý jen chvilku.

Dominantní člověk vás umí i vyslechnout, ale nezapomene něco dodat.

Pýcha je víra, že jsme víc; ješitnost je snaha na to upozornit.

Člověk s největším množstvím výběru je zároveň člověkem s nejvíce promarněnými příležitostmi.

Lidstvo se dělí na ty, co dělají problémy, a na ty, co se je snaží řešit.

Každý dělá, co umí – i ten, kdo neumí vůbec nic.

Jestli někdo nemůže nebo nechce, výsledek je stejný;
ale toho, kdo nechce, si méně vážíme.

Když člověk musí a baví ho to, je to příjemné musení.

Všechno lidské se dá odpustit, ale co dělat s nelidským?

Člověk má tendenci svá negativa přenechat svému stínu;
ale stín se od nás nehne, jde s námi.

Chceme-li světlo, musíme brát i stín.

Srážka hlavy se zdí je někdy jen upozorněním,
abychom se vzpamatovali.

Špatným chováním vypuzujeme svoji duši z těla –
duše ztratí ve svém těle domov.

Vztek je pro idealistu hřích, pro materialistu nadstavba.

Jsou lidé, kterým nemůžeme věřit ani pozdrav.

Nejvíc se pomlouvá za zády, ale pomluva patří o něco níž.

Lichocení je přetvářka malých, při které se dělají ještě
menšími, než jsou.

Když něco končí, ale ještě neskončilo, a něco začne,
ale ještě nezačalo, pak je to život.

Vědci se snaží život prodloužit, umělci naplnit.

V životě nejsou ani tak důležité výhry nebo prohry, ale smysluplná práce.

Život se podobá spíše zápasu než tanci.

V životě je moc důležité, aby nedůležitých věcí nebylo moc.

I když se připravujeme na nejhorší, doufáme v to nejlepší.

Když je něco špatné, může to být ještě horší; a když je to horší, ještě pořád se s tím dá něco dělat.

KANCELÁŘ PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY *17. ledna 2011*
Pan prezident prof. Ing. Václav Klaus, DrSc.

Věc: Příspěvek k celosvětovému míru

Vážený pane prezidente,

prostudováním dějinných událostí protkaných nedorozuměními mezi národy, válkami, terorismem… jsem dospěl k zdánlivě jednoduché, ale svým dosahem významné konkluzi, že krokem k celosvětovému míru může být dohoda, aby alespoň hodiny na celém světě ukazovaly stejný čas. Proto Vás tímto, pane prezidente, žádám o předložení mého návrhu Radě bezpečnosti OSN.

Vážený pane prezidente, přeji vše dobré, očekávám Vaše pozitivní stanovisko k mému návrhu a jeho kladné vyřízení. Předem děkuji za informaci, kdy bude můj návrh Radě bezpečnosti předložen.

(Dne 29. dubna 2011 jsem pana prezidenta požádal o informaci, kdy byl můj návrh Radě bezpečnosti předán a zda k němu byly nějaké připomínky.)

Kancelář prezidenta republiky

V Praze dne 26. května 2011
Č.j.: 3147/2011

Vážený pane Syrovátko,

prezident republiky Václav Klaus mne požádal, abych se blíže seznámil s obsahem Vašeho dopisu, jímž se dotazujete, kdy byl Váš návrh – Příspěvek k celosvětovému míru – předložen Radě bezpečnosti OSN a zda k němu byly nějaké připomínky.

V předešlém dopise jste v rámci svého příspěvku navrhoval zavedení jednotného času v celém světě, to znamená zrušení časových pásem.

Pro Vaši informaci sděluji, že Váš návrh Radě bezpečnosti OSN předán nebyl a dopis byl z rozhodnutí ředitele Sekretariátu prezidenta republiky ponechán bez odpovědi. Nic nebrání tomu, abyste svůj návrh Radě bezpečnosti OSN zaslal sám.

Osobně se nedomnívám, že by zrušení časových pásem zabránilo konfliktům a válkám. Jen byste nutil lidi, aby měli ráno, když mají zrovna večer. Světový čas mimochodem dávno existuje, je to čas tzv. greenwichský. Jak jistě víte, na tzv. pásmový čas se přešlo proto, že původně používaný sluneční čas, který se lišil od místa k místu, se s rozvojem dopravy a komunikace stal nevýhodným. Jiná věc je tzv. letní čas, který v některým zemích – včetně České republiky – platí. Jeho zavedení vychází ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/84/ES ze dne 19. ledna 2001 o úpravě letního času (2006/C 61/02).

S pozdravem

Ladislav Jakl
tajemník prezidenta republiky

Vážený pan
Vladimír Syrovátka
Nad Krocínkou 372/41
190 00 Praha 9

119 08 Praha - Hrad, Česká republika
tel.: +420 224 371 111, fax: +420 224 373 300